

Nº 1

27 Febrer 1981

"L'exili existeix, està present i no ha abandonat el combat".

"La guerra d'Espanya no està acabada, perdura inacabada, denidament inacabada" (Claudi Fournier, "correspondència política", febrer del 79).

En aquestes hores greus per Catalunya i per Espanya, copiem de la correspondència de Claudi Fournier, escrita des de l'exili mexicà :

15-7-78 : "L'Estat espanyol actual no està en condicions de superar la crisi política fonamental - determinada per la guerra inacabada i el dissimulat domini de la força real -, ni tan sols minvar-la, o dissimular-la.

El procés polític inicial és el començ promissor de la recuperació política dels pobles de l'Estat espanyol, i el principi, difícilment reversible de la derrota del franquisme.

L'Exèrcit franquista tracta de reaccionar, però ja no podrà deturar el procés, que els farà, ara, perdre la guerra!

El fet és que l'Exèrcit espanyol ja és un Exèrcit abocat, empés i compromés, que cada dia perd més el control del seu propi destí, no per imposició de l'actual poder polític explícit, sinó pels poders - no és un sinó varis - polítics civils no oficialitzats. I àdhuc l'Exèrcit sembla desorbitat, literalment exorbitat."

6-4-79 : "Precisament la tragèdia d'Espanya continua éssent que l'estructura de domini - l'Exèrcit - i els seus servidors civils encara són mentalment els genuïns exponents d'aquesta Espanya cavernària...".

25-5-79 : "L'Exèrcit espanyol té un dispositiu actualment enfoccat al domini i no a la possible defensa del país. Ademés l'activitat franquista de l'Exèrcit s'ha demostrat ja mantes vegades."

4-9-79 : "L'Exèrcit està condemnat indubtablement com instrument de domini polític de les seves altes jerarquies. El perdrà totalment quan se superi el franquisme, encara operant, precisament i principalment a través de l'Exèrcit..."

Es una situació que és indispensable; imprescindible superar i des d'ara s'imposen ja les solucions històriques, desposseint radicalment l'Exèrcit del poder polític prevalent. I per consegüent reduint-lo a la seva funció real. Es a dir, acabar la guerra. I és possible que sigui la propia monarquia la que ho imposi tractant inútilment de salvar-se."

EL DEURE I LA MISSIÓ DE CATALUNYA

En aquestes hores greus, quan un Exèrcit - franquista - està en estat de descomposició putxista i quan els pobles d'Espanya es troben davant un immens perill, Catalunya té la missió - pel bé de

tots - de mostrar-se, no ten sols "catalana", sinó "republicana".

Només un apli moviment republicà, antifeixista, que compren-
gui tots els pobles de la península, català i basc inclosos, pot
conjurat el perill feixista.

Els pobles d'Espanya republicana pogueren defensar-se, el
Juliol del 36, d'aquell cop d'Estat militar que era el preludi
d'una intervenció feixista estrangera i de la segona guerra mundial.

Cal que d'aquesta "democràcia" sense defensa sorgeixi de nou
en el cor del poble l'esperit republicà i antifeixista, l'únic que
pot donar al poble l'arma política que constituirà la cuirassa de-
fensiva contra el feixisme militar i civil.

Si Catalunya vol ser "catalana", si vol recuperar la seva per-
sonalitat nacional i històrica, si vol vèncer el perill feixista,
Catalunya ha de ser, com sempre, "republicana".

Només el republicanisme unirà tots els pobles peninsulars
en un combat superador de la guerra, encara, inacabada.